



רע"פ 7632/21 - חלמי אבן ברי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7632/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: חלמי אבן ברי (בררי)

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ת 4107-07-21 מיום 27.10.2021 שניתן על ידי כב' השופטת ג' שלו

בשם המבקש: עו"ד מוסטפאנסאר

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ג' שלו) בעפ"ת 4107-07-21 מיום 27.10.2021, בגדרו התקבל, באופן חלקי, ערעור המבקש על גזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' סגנית הנשיא נ' חקלאי) בפ"ל 497-12-20 מיום 20.5.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיפים 67 ו-10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 וסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.



2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 1.12.2020 נהג המבקש בתוך העיר רהט, וזאת בהיותו בפסילה ביועין, ללא תעודת ביטוח ובשעה שרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 14.10.2008.

3. הסדר הטיעון בין הצדדים כלל הסכמה עונשית, במסגרתה עתרו הצדדים להטיל על המבקש את העונשים הבאים: 22 חודשי מאסר בפועל; הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי במצטבר לעונש זה; הפעלת 10 חודשי מאסר על תנאי בחופף; מאסר מותנה מרתיע; פסילת רישיון נהיגה למשך 10 שנים, מתוכן 5 שנים במצטבר ו-5 שנים בחופף; פסילה מותנית מרתיעה; והתחייבות מרתיעה.

4. נוכח האמור, ולאחר ששקל את מכלול השיקולים, מצא בית משפט השלום כי הסדר הטיעון סביר ומאוזן ועל כן מצא לנכון לכבדו. לפיכך, הוטלו על המבקש 22 חודשי מאסר בפועל והופעל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר, קרי סך הכל 28 חודשי מאסר בפועל. כן הופעל עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים בחופף (להלן: המאסר המותנה הנוסף); 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו לבל יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה; פסילת רישיון נהיגה למשך 10 שנים, כך ש-5 שנים ירוצו בחופף ו-5 שנים ירוצו במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם סיים המבקש לרצות; 24 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו; והתחייבות על סך של 5,000 ש"ח להימנע מביצוע עבירה בה הורשע, למשך 3 שנים מיום שחרורו.

5. לאחר שבא-כוחו הנוכחי של המבקש הבין כי המאסר המותנה הנוסף לא היה בר הפעלה, ערער המבקש על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. במסגרת דיון שהתקיים לפני בית משפט קמא, התברר, מפי בא-כוח המשיבה, כי המאסר המותנה הנוסף כבר הופעל במסגרת הרשעה קודמת של המבקש. לאותו הדיון התייצב גם נציג יחידת התביעות, שנכח בדיון בו הוצג הסדר הטיעון בבית משפט השלום, והציג את הלך הדברים אגב גיבוש ואישור ההסדר. נוכח דבריהם, הציע בית משפט קמא לבא-כוחו הנוכחי של המבקש לשוחח עם בא-כוחו הקודם ולקבל את תגובתו בעניין, אך הוא סירב לעשות כן. לצד זאת, סירב בא-כוחו הנוכחי של המבקש גם להצעת בית המשפט להחזיר את הדיון לבית משפט השלום לצורך בחינה חוזרת של העניין. נוכח האמור, פנה בית המשפט לבחון את סבירות העונש שהוטל על המבקש, וקבע כי הסדר הטיעון וגזר הדין הם סבירים. לפני משורת הדין, ובהינתן טענת המבקש לפיה הטעות האמורה השפיעה עליו בקבלת הסדר הטיעון, הורה בית המשפט כיהמבקש ירצה עונש של 25 חודשי מאסר בפועל, כמפורט להלן - 22 חודשי המאסר בפועל שהוטלו על המבקש יעמדו על כנם, בעוד 6 חודשי המאסר על תנאי יופעלו כך שמחציתם תרוצה בחופף ומחציתם תרוצה במצטבר. יתר רכיבי גזר הדין נותרו כשהיו.

6. המבקש לא השלים עם פסק דין זה. מכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

7. לטענת המבקש, על בית משפט קמא היה להורות על הפחתת עונשו ב-10 חודשים, שכן אילולא היה מצוין לפני המבקש כי עומדים לחובתו 10 חודשי מאסר על תנאי הוא לא היה מקבל את הסדר הטיעון שהוצע. כן טוען המבקש, כי ככלל, כאשר מדובר בהסדר טיעון יימנע בית המשפט מלהתערב בגזר הדין. אולם, במקרה דנן, מפאת הטעות שנפלה, מחויבת ערכאת הערעור להתערב לצורך עשיית צדק עם המבקש.



8. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

9. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים בהם מתעורר חשש לאי צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6934/19 סאלם נ' מדינת ישראל (3.11.2019)). לא מצאתי כי עניינו של המבקש עומד באמות המידה האמורות והמבקש אף לא טען שכך הדבר.

10. הבקשה מתמקדת, למעשה, בחומרת העונש שהוטל על המבקש. כלל ידוע הוא כי רשות ערעור במקרים מסוג זה תינתן במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה או המקובלת (רע"פ 8780/18 סלים נ' משטרת ישראל (17.12.2018)). סבורני, נוכח מכלול הנסיבות עליהן עמדו הערכאות קמא, בהן עברו הפלילי והתעבורתי של המבקש, כי עניינו אינו נפל לגדר מקרים חריגים אלה (ראו והשוו: רע"פ 54/20 נקש נ' מדינת ישראל (6.1.2020); רע"פ 2618/18 עבדאללה נ' מדינת ישראל (18.4.2018)). זאת, בוודאי לאחר שבית משפט קמא כבר נתן את דעתו לטענות המבקש בעניין, והורה, הרבה לפני משורת הדין, על קיצור עונש המאסר בפועל ל-25 חודשים. מה גם שעונש המאסר המותנה הנוסף, שהופעל, כולו בחופף, שלא כדין, לא שינה מעשית מהתוצאה העונשית המוסכמת- ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים.

11. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ו' בכסלו התשפ"ב (10.11.2021).

ש ו פ ט